

Sygn. akt IVU 2070/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Lucyna Ramlo

Protokolant st. sekr. sądowy Renata Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie

sprawy ***G. M.***

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania ***G. M.***

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 16 listopada 2012 r. Nr (...) I

postanawia:

na podstawie art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. oraz umorzyć postępowanie.

/-/SSO Lucyna Ramlo

Sygn. akt IVU 2070/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił ubezpieczonemu G. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Powyższą decyzję zaskarżył G. M. wnosząc w ustawowym terminie odwołania do Sądu. W odwołaniu kwestionował wyłącznie ocenę jego zdolności do pracy dokonaną w postępowaniu administracyjnym. Wskazywał, że leczy się na kręgosłup i przebył dwie operacje związane z tą chorobą.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Natomiast w trakcie procesu, mając na uwadze nowe okoliczności ujawnione w trakcie badania sądowo-lekarskiego tj. leczenie operacyjne wnioskodawcy przebytej po wydaniu zaskarżonej decyzji, ZUS złożył wniosek o przekazanie sprawy do organu rentowego na mocy art. 477¹⁴ § 4 k.p.c.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

G. M. urodził się(...). Z zawodu jest stolarzem, jednak w czasie aktywności zawodowej pracował również jako mechanik, operator maszyn do produkcji tworzyw sztucznych.

We wrześniu 2012 roku G. M. złożył w (...) Oddział w T. wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Dowód: wniosek i kwestionariusz k. 1-3 akt rentowych.

Do wniosku rentowego ubezpieczony dołączył zaświadczenie o stanie zdrowia wystawione przez lekarza leczącego, w którym jako choroby wskazano stan po operacyjnym leczeniu dyskopatii L4/L5 i dyskopatię C4/C5 zakwalifikowaną do leczenia operacyjnego na przełomie roku 2012/2013. W ocenie lekarza leczącego pacjent nie był zdolny do pracy.

Dowód: zaświadczenia k. 4-5 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej.

W badaniu rezonansu magnetycznego z dnia 22 czerwca 2011 roku ujawniono centralne uwypuklenie krążka mk na poziomie C3-C4 spływającego rezerwę płynową centralno-lewoboczną przepuklinę krążka mk na poziomie C4-C5 z osteofitami na tylnobocznych krawędziach trzonów z ograniczeniem rezerwy płynowej rdzenia i zwężeniem otworów m-k, zwłaszcza lewego, centralne wypuklenie krążka mk C5-C6 spływające rezerwę płynową rdzenia.

Lekarz orzecznik ZUS w dniu 15 października 2012 roku uznał G. M. za zdolnego do pracy.

Komisja Lekarska ZUS w dniu 7 listopada 2012 roku podtrzymała orzeczenie lekarza orzecznika uznając badanego za zdolnego do pracy.

Dowód: wynik rezonansu k. 4, orzeczenia k. 7 i 11 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej.

W trakcie badania przez biegłych lekarzy sądowych ortopedę i neurologa w dniu 8 lutego 2013 roku G. M. przedłożył kartę informacyjną leczenia szpitalnego na Oddziale Neurochirurgicznym (...) specjalistycznego w G., z której wynikało, że 20 listopada 2012 roku poddany został leczeniu operacyjnemu dyskopatii na poziomie C4/C5. Przy przyjęciu odnotowano dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego z promieniowaniem do obu kończyn górnych.

Dowód: karta informacyjna na koperta k. 19 akt sprawy.

W ocenie biegłych lekarzy sądowych ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy na okres 6 miesięcy od zabiegu operacyjnego. Ponadto biegli uznali, iż nieprawidłowe było orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 7 listopada 2012 roku.

Biegły ortopeda w opinii uzupełniającej wskazał, że mając na uwadze, iż ubezpieczony oczekiwał na zabieg operacyjny od sierpnia 2011 roku oraz fakt, że poddał się zabiegowi neurochirurgicznemu, należy uznać, iż był on częściowo niezdolny do pracy od września 2012 roku aż do zabiegu operacyjnego w listopadzie 2012 roku.

Dowód: opinia uzupełniająca k. 62 akt.

Biegły neurolog w opinii uzupełniającej zgodził się z tym stanowiskiem, podając, iż ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy od 27 września 2012 roku tj. od złożenia wniosku o rentę do 20 listopada 2012 roku.

Dowód: opinia uzupełniająca k. 66 akt.

Powyższy stan faktyczny w całości wynikał z dokumentów zawartych w aktach rentowych i aktach sprawy, których autentyczności strony nie kwestionowały. Podstawą ustaleń była też opinia biegłych lekarzy sądowych oraz uzupełnienia opinii nie podważane skutecznie przez strony procesu.

Zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji

lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

W rozpoznawanej sprawie „nowe okoliczności” dotyczyły schorzeń istniejących przed wydaniem decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do renty, ale ujawnionych dopiero na podstawie badań lekarskich w czasie hospitalizacji trwającej od 20 do 22 listopada 2012 roku, a przedstawionych w trakcie procesu podczas badania przez biegłych, których nie ocenił lekarz orzecznik, ani komisja lekarska ZUS.

W dniu przyjęcia do szpitala celem leczenia operacyjnego dyskopatii szyjnej na poziomie C4/C5 opisano dolegliwości kręgosłupa szyjnego z promieniowaniem bólu do obu kończyn górnych, bardziej nasilone po stronie lewej. Przy czym dolegliwości występowały od 3 lat.

Było to schorzenie, które nie mogło powstać w dacie przyjęcia na hospitalizację i z całą pewnością istniało w czasie badań Komisji Lekarskiej ZUS 7 listopada 2012 roku, ale bez szczegółowych badań nie zostało ujawnione.

W tym stanie sprawy Sąd nie mógł wyrokować o prawie do renty dla ubezpieczonego, albowiem art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. przewidywał odrębne postępowanie w takiej sytuacji i nakazywał uchylenie zaskarżonej decyzji, przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu i umorzenie postępowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 roku II UK 79/11 LEX nr 1130387 i postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 22 sierpnia 2012 roku III AUz 80/12 LEX nr 1216395).

Z wyżej podanych względów na mocy art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

26/07

Przewodniczący

Sędzia SO Lucyna Ramlo